

VŘESINSKÉ NOVINY

www.vresina.cz / prosinec 2018 / 4/ ročník: XXV

Občasník

Zpravodajství z obce

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,

před docela nedávnou dobou začalo nové volební období a o životě v obci rozhoduje nové vedení obce a noví zastupitelé. Věřím tomu, že se nám společně podaří prosadit ve Vřesině další změny k lepšímu. Myslím, že nová rada pracuje v dobré sestavě a s chutí.

V rozpočtu na příští rok nejsou žádné výrazné výdaje, které by signalizovaly, kam se chceme dostat. Na příští rok bude klíčové dostavět a předat do užívání „zdravotní středisko“. Ale v rozpočtu jsou už například peníze na studii, jejímž výsledkem by mělo být zadání rekonstrukce „hasičárny“ i s okolím. Pak bude následovat rekonstrukce, ale to až podle výsledku studie. Také chceme alespoň rozhodnout, vymyslet a začít stavět „kulturní stánek“, ať už se bude nazývat jakkoli - to je určitě další záměr, na kterém se celá rada shodne. Podobně je to s bydlením pro naše seniory. Chceme definovat koncepci

rozvoje a promítnout ji do strategického plánu rozvoje obce. Že se budeme věnovat i kanalizaci je samozřejmé, ale to se nehodí do tohoto úvodu a je to na celý článek.

Využívám tuto formu a děkuji všem za-

městnancům obce za dobrou práci v uplynulém roce. Za sebe to mohu posoudit pouze za posledních pár týdnů, ale jako občan Vřesiny vidím, že obec funguje a mění se k lepšímu. Poděkování patří samozřejmě i vedení, které až do voleb řídilo obec. Nastartovali řadu aktivit, ve kterých budeme pokračovat a dotáhneme je do úspěšného konce. Nechci zapomenout ani na zastupitele, členy výborů a komisí, kteří se podíleli na práci pro obec. Vím, že je to práce nevděčná a nedoceněná. Těm všem také patří moje poděkování.

Samozřejmě život přináší i problémy, naposledy s ordinací praktického lékaře, ale to byla záležitost, kterou mohlo minulé vedení jen těžko ovlivnit.

Máme čas adventní, Vánoce za dveřmi. Chtěl bych vám všem, vřesinským spoluobčanům, popřát klid a pohodu. Prožijte svátky se svými nejbližšími a rozdávejte si navzájem radost. Přeji i těm, kterým osud nepřije, aby i oni mohli alespoň na chvíli zapomenout na své starosti a strasti, prožili hezké svátky a úspěšně s námi všemi vykročili do nového roku 2019.

Ing. Jiří Kopeň, starosta obce

Vážení spoluobčané,

dovolte, abychom Vám popřáli příjemné prožití svátků vánočních, rodinné pohody a radosti....

V novém roce Vám přejeme především hodně zdraví, štěstí, ale také plno osobních i pracovních úspěchů.

Zaměstnanci obce Vřesina

Vážení občané,

rádi bychom vás informovali, že posledním úředním dnem roku 2018 bude

čtvrtek 20. prosince 2018.

Prvním úředním dnem v roce 2019 bude

středa 2. ledna 2019.

Ve dnech 21. prosince 2018 až 1. ledna 2019 bude obecní úřad pro veřejnost uzavřen. Děkuje za pochopení.

Rada obce na svém zasedání rozhodla, že do každé domácnosti (každé číslo popisné) zdarma poskytne kalendář na rok 2019. Vyzvedávat si jej můžete v přízemí obecního úřadu.

redakce

Rozhovor

Pane starosto, přijmete blahopřání ke zvolení do funkce starosty a zároveň dík za váš čas, který jste věnoval odpovědím na otázky Vřesinských novin.

Nejprve se ptáme na Váš názor na účast 56, 92% vřesinských občanů ve volbách do zastupitelstva obce.

To opravdu neumím posoudit, jestli to bylo hodně nebo málo. Domnívám se, že to byla zhruba standardní výše účasti v naší obci. Myslím, že čím menší by byla spokojenost občanů s chováním vedení obce, tím by byla větší účast. Ale vařím z vody, to je otázka na odborníky.

Můžete nám sdělit kompetence jednotlivých členů rady obce?

Zatím se to rysuje tak, že pan Pavel Pokorný, místostarosta, má na starosti vše, co se týká údržby, pořádku, vzhledu obce.

Ing. Jiří Augustin se přihlásil k hospodaření v lese, pan Bc. Petr Lička se hodně angažuje v odpadovém hospodářství, zejména v biologickém odpadu. Ing. Michal Král se angažuje v kultuře. Ale v praxi je to tak, a jinak nemůže být, že společně rozhodujeme ve všech oblastech. Rád bych na tomto místě sdělil svůj názor – Vřesina má dobrou radu. Máme často rozdílné názory, o všech věcech diskutujeme a polemizujeme. Je to rada, která se opravdu radí. Necítím tam nervozitu, že bychom už měli končit, protože je toho moc. Jsou to lidé na svých místech a věřím, že tato spolupráce přinese dobré ovoce.

Teď žhavé novoty-odchod obvodní lékařky z obce - jaké je aktuální řešení?

Na toto téma jsem napsal řadu informací na obecním webu. A trochu i v jiném příspěvku v tomto vydání. Takže jenom stručně – věděl jsem, že se něco chystá. V radě o tom něco věděli už před rokem a půl. Paní doktorka prostě chtěla změnu. Bývalá starostka paní Jitka Kozelková mně o vývoji řekla, ale domnívala se, že si to MUDr. Matheislová rozmyslela a zůstane ve Vřesině. Takže prodej „ordinace“ dne 3. prosince, bez varování, bez pokusu o jednání, byl šok i pro ni. Musím tady ovšem zdůraznit, že je nezadatelné právo paní Matheislové rozhodnout o své budoucnosti. Ale způsob, kterým to provedla, je pro mě nepochopitelný. Tím spíš, že se po obci šířily řeči, že vedení obce jí hází klacky pod nohy. Se mnou ale nemluvila a už se odmítla sejít, už byla zřejmě pevně rozhodnuta ... Jediný „klacek“ spočíval snad v tom, že v novém Zdravotním středisku by musela platit nájem, který by nebyl symbolický, jako dosud v hasičárně. Ale že by to byl jediný důvod? To určitě ne.

Budeme samozřejmě hledat náhradu, ale zatím

se musí pacienti MUDr. Matheislové smířit s tím, že budou muset jezdit na „starou polikliniku“, dnes EUC kliniku. Pokusíme se asi co nejdříve spustit projekt „senior taxi“, tj. formu taxislužby s dotací od obce, aby se naši senioři mohli dostat pohodlně ke svému novému praktikovi bez zvýšených nákladů. Vše, co jsem byl schopen k tomuto tématu operativně zjistit, jsem neprodleně napsal na obecním webu.

Přes to všechno, co bychom mohli MUDr. Matheislové zazlívat, chci jí prostřednictvím Vřesinských novin poděkovat. Mnoha lidem bude chybět, o tom není pochyb. Za ty dlouhé roky působení ve Vřesině si získala důvěru a srdce mnoha svých pacientů a myslím, že v rámci své praxe pro Vřesiňáky udělala hodně práce. Ale respektuji její rozhodnutí, i když s jejím postupem se neztotožňuji. Přeji jí v novém působišti mnoho úspěchů.

Stavba zdravotního střediska. Zlé jazyky tvrdí, že by měl být přísnější stavební dozor. Jak to tam vypadá?

Jednoduchá otázka a složitá odpověď. Těžko se mi hodnotí vývoj stavby v průběhu podzimu. Ale jako starosta jsem šel na první kontrolní den a spokojen jsem nebyl. Za svůj život jsem snad nezažil podzim, který by tak přál stavebním pracím. Já měl pocit, že by stavba měla být mnohem dál. Od té doby se už ale hodně změnilo. Zaznamenal jsem podstatně větší úsilí na stavbě, ale zároveň se objevily problémy, které musíme za pochodu řešit. Řešíme „za pochodu“ neexistující hydroizolaci, chybně vymyšlené trasy vzduchotechniky, vodovodu, chybějící slaboproudy.... Většina těchto problémů jde za projekční firmou INGESTA s.r.o. Stavbu provádí fakticky firma THERM a stavební dozor nám dělá firma STEMON Holding v osobě paní Jitky Štefkové.

Výše uvedené problémy budou mít samozřejmě vliv na termíny a na cenu díla. Za mne, a myslím i radu obce, si dovoluji prohlásit, že budeme trvat na kvalitním provedení stavby a budeme akceptovat raději prodloužení dodací lhůty...

Je známo, že jste v předminulém období, když jste starostoval, se aktivně zasazoval o řešení křižovatky před hostincem Na Růžku. Zůstala vaší prioritou i nyní?

Samozřejmě je to trvalé téma. Za uplynulých čtyři roky se s projektem vlastně nic nedělo. Jako priorita to u mě zůstává, ale je ještě příliš brzo po volbách, abych k tomu dokázal něco říci. Samozřejmě bych viděl jako ideální řešení, kdyby tady nebyl objekt restaurace Na Růžku. Ale je to privátní majetek, a tak se k němu musíme stavět.

Zvolení vedení obce

Dne 31. 10. 2018 se uskutečnilo v Domě zahrádkářů ustavující zasedání nově zvolených zastupitelů, na kterém byli voleni starosta obce, místostarosta obce, členové obecní rady a předsedové kontrolního a finančního výboru. Slavnostnímu slibu zastupitelů předcházelo doplnění náhradníků za odstoupající zastupitele, kteří se vzdali svého mandátu. Odstupujícího MUDr. Pokorného Vladimíra (KDU-ČSL) nahradil Ing. Mičaník Tomáš a odstoupujícího Martiníka Petra (Otevřená radnice) nahradil Ing. Šíma Leopold.

Starostou obce byl zastupitel zvolen **Ing. Kopeň Jiří** (Otevřená radnice). Místostarostou se stal **Pokorný Pavel** (KDU-ČSL). Členy obecní rady jsou **Ing. Augustin Jiří** (Otevřená radnice), **Ing. Král Michal** (KDU-ČSL) a **Bc. Lička Petr** (ODS).

Kontrolní výbor povede **Ing. Džanaj Martin Ph.D.** (ANO 2011) a finanční výbor povede **Ing. Řeháček Petr** (Sdružení nezávislých kandidátů).

Ing. Vladimír Bárta

Pane starosto, zhruba před rokem jste dělal na obci manažera, promítnete se tato minulá činnost do vaší práce ve vedení obce?

To pojmenování manažer je trochu nadnesené. Pomáhal jsem paní Jitce Kozelkové a nové radě s rozjezdem po odvolání předchozího vedení. A protože s paní Roubíčkovou odešla i její věrná asistentka a s nimi i člověk na „stavebním“ oddělení, na pár měsíců jsem je zaskočil. Mým zájmem ovšem bylo pomoci sehnat lidi, kteří by tu práci dělali na plný úvazek a zodpovědně. To se myslím povedlo. Dobří a znalí zaměstnanci obce jsou totiž její „duší“ a velmi si jich vážím. Vedení obce se po volbách může celé vyměnit, zaměstnanci zůstávají, život se nezastaví. Pro mě z toho vyplývá poučení, že by se vedení obce, a tedy zejména starosta, vždy mělo chovat tak, aby úřednické pozice byly obsazeny kvalifikovanými lidmi, které raději do komunální politiky nezatahovat... A znovu opakuji – jejich práce si vážím a je v zájmu celé obce jim vytvářet dobré pracovní podmínky.

A abych neuhnul z otázky – bylo to pro mě poučení a ověřil jsem si, že role úředníka mi nesedí.

Ing. Jiří Kopeň, starosta obce

Oslavili jsme 100. výročí založení republiky

Celá naše škola oslavila 100. výročí vzniku republiky projektovým dnem, který proběhl 27. 10. 2018.

Všechny děti plnily připravené úkoly, zpracovávaly různými formami své nabyté vědomosti a poznatky. Výstupy zdobily naši školu. Věříme, že takto získané vědomosti budou žáci předávat další generaci.

Protože žáci i my, učitelky, jsme přišli oblečení v národních barvách, vytvořili jsme v tělocvičně státní vlajku.

Vyvrcholením projektového dne bylo sázení našeho národního stromu – lípy. Společnými silami ji zasadili pan školník, žáci základní a mateřské školy a jejich paní učitelky. Přejeme lípě, ať je z ní krásný strom, který bude zdobit školní zahradu nejméně dalších 100 let.

Mgr. Marie Šupalová

Sázení lípy, stromu republiky

Z podnětu občana Vřesiny **pana Savo Nováka** a následného organizačního zajištění paní starostky **Jitky Kozelkové** byla u příležitosti stého výročí vzniku Československa zasazena lípa, strom republiky u pomníku padlým.

Dopoledne v sobotu **27. října 2018** za aktivní účasti zástupců obce - paní starostky Jitky Kozelkové, místostarostů Ing. Jiřího Augusty a Pavla Pokorného, zastupitele Ing. Vladimíra Bárty, iniciátora akce Savo Nováka a dalších občanů Vřesiny, kteří také přiložili lopatou k dobré věci - Ing. Jiřího Kopeně, Věry Sasínové, Zdeňka Sasína, Kateřiny Hurníkové, Milana Julínka, Marty Návrátové, Bohumila Talagy, Elišky Haferové, Ondřeje Hafery, Petra Návrata a jeho děti Zuzany a Eduarda Jana - byla lípa malolistá, okrášlená trikolorou zasazena v místě, v minulosti ze zdravotních důvodů vykáčené staré lípy.

Tento nově vysazený strom doplnil počet lip

na původních pět, ze kterých čtyři stávající rostou na Mešnici U Kříže (pomníku padlým) již přes sto let.

Samotné výsadbě předcházelo položení kytice květů před kamennou mohylou se jmény padlých z I. a II. světové války k uctění jejich památky a připomenutí ukončení Velké války 4. 11. 1918. Slavnostní akci přítomní ukončili zpěvem státní hymny.

Není náhodou, že poblíž byla před padesáti léty dne 28. října 1968 tehdejší vedením Místního národního výboru ve Vřesině v čele s předsedou Janem Kotalou vysazena také lípa jako strom svobody (vedle informační tabule Pomník padlým hrdinům).

Zvláštní poděkování patří manželům Elišce a Ondřejovi Haferovým, kteří se postarali o kvalitní zeminu, aby lípa rostla do krásy a její patřičné následné zalití.....

Ing. Vladimír Bárta

Lípa zasazena v roce 1968

Vánoční výstava 8. Vánoční výstava

Klub důchodců ve Vřesině uspořádal dne 1. a 2. 12. 2018 prodejní výstavu s vánoční tematikou.

Výstava se povedla. Děkujeme široké veřejnosti, že nás přišli podpořit. Na přípravě výstavy se podílel kolektiv důchodců s podporou obecního úřadu, za což jim děkují.

Grobařová Jana

*Občané těší se , po právu
navštívit Vánoční výstavu
přejí si to z mnoha důvodů,
navodit báječnou pohodu,
nakoupit nádherné perníčky
možná též dáreček maličký.*

*Ochutnat držkovou či zelňačku
nebo vyhlášenou máčku,
tu báječnou slivkovou, najít v ní mandličku
přikousnout výbornou vánočku.
Za chvíli sníst si koláček ke kávě
linecké kolečko smlsnouti hravě ,
koláče nechat zabalit do balíčku
přiložit na ně bílkovou trubičku.*

*Rozhlížet se při tom po celou dobu
obdivovat vkusnou výzdobu.
Z každého koutku radost dýchá
a to je právě , naše pýcha !*

*Na podiu Vánoční strom trůní
usilovně vydává svou vůni,
pod ním Betlémy jsou ke spatření :
Třeba tento, který nikde není-
a jeho výroba chápaní se vymyká
vždyť je to pracovní technika ,
tak zvané „ plstění „ ovčího rouna ,
hleďte , každý tu záhadu zkoumá.*

*Zlaté ruce mají naše ženy ,
třeba tento, z papíru vystřížený
a když pohlédneš doleva
uvidíš Betlémy řezané ze dřeva.*

*Těž tomu bělostnému patří chvála ,
jedna žena , dnes už z mála
na herduli paličkovala ,
krajky na těch Betlémech
vyrazily dech i vzdech.*

*U vchodu s vůní skořice a hřebíčku
pyšní se Betlém z perníčků,
Betlémy kroucené z ruliček papíru
byly jistě pracné nadmíru
nakonec září , jak hvězda Vega ,
zvláštní Betlém složený z Lega .*

*Všeliké tvoření co pochvaly sklízí
naším očím se zde nabízí.
Úspěch mají adventní věnce skvělé
zítra bude první adventní neděle .*

*Výstava stála mnoho odhodlání
též horké krve kolotání,
obrovského nasazení našich žen,
jen tak byl velký úspěch dosažen.*

*Pracovaly ochotně a bez vyzvání
patří jim čest a velké děkování
a také nás všech obdiv tichý-
jsme na vás milé , plní pýchy !*

Milada Nedělníková , prosinec 2018 (bez redakční úpravy)

Vánoční strom

První adventní neděle 2. 12. 2018 proběhla v areálu ZŠ a MŠ Vřesina již tradiční akce s názvem Setkání u Vánočního stromu. Oficiální zahájení provedla ředitelka školy v tělocvičně, ve které probíhal kulturní program. Na úvod zaznělo několik písní bývalých žáků a také žáků ZUŠ. Následovalo první taneční vystoupení skupiny Vřesdance a potom k nám zavítali malí tučňáci, které ztvárnily děti z mateřské školy.

Po krátké pauze přišly na řadu děti ze základní školy. Tuto část odstartovala svým druhým tancem skupina Vřesdance, na to navázala individuální vystoupení žáků a žákyň ze čtvrtého a pátého ročníku, kteří předvedli své dovednosti ze hry na klavír, mažoretek a moderního tance. A na závěr se sešly děti z celé základní školy, aby zazpívaly dětský muzikál - pohádku O Budulínkovi. Všechna představení se žákům povedla

a my jsme na ně hrdí, že to tak dobře zvládli.

Po všech vystoupeních se hosté měli možnost jít podívat na dětský vánoční jarmark, kde mohli zhlédnout výrobky žáků a něco hezkého si koupit, jít si poslechnout cimbálovou muziku ke školní jídelně, zakoupit si něco dobrého na občerstvení, nechat se vyfotit ve fotokoutku v jídelně a podívat se na vystoupení folklorní skupiny Krasničanek. V 18 h se již většina hostů sešla u nově zasazeného a ozdobeného vánočního stromu, který se brzy na to rozsvítil do bílo-červených barev.

Poděkování za přípravu a zdárný průběh akce si zaslouží všichni zaměstnanci ZŠ a MŠ, zastupitelé a zaměstnanci obce Vřesina a také občané obce, kteří nám přišli dobrovolně pomáhat se zajištěním akce. Díky nim se nám podařilo zachytit tu pravou adventní atmosféru.

Mgr. Adéla Podaná

Vítání občánků

V neděli 21. října 2018 byli přijati paní starostkou Jitkou Kozelkovou v obřadní síni obecního úřadu do společenství občanů Vřesiny noví občánkové.

Elišku, Karolinu Hatici, Isabelu, Štěpána, Natálii, Filipa, Michaela, Matyáše, Matouše, Barboru a Jiřího spolu se svými maminkami, tatínky, babičkami, dědečky a dalšími rodinnými příslušníky oslovila úvodní básní paní Michaela Kovalská. Následně kulturní pásmo nastudované paní učitelkou Mgr. Hanou Seibertovou předvedli žáci druhé třídy Základní školy ve Vřesině.

Předáním kytiček maminkám slavnostní ceremoniál ještě nekončil. Po přípitku následovala autogramiáda rodin do pamětní knihy, aby jejich podpisy stvrzovaly příslušnost dítěte k Vřesině a pak přišlo na řadu skupinové fotografování u kolébky.

Společenskou akci Vítání občánků připravily ve dvou hodinových intervalech obětavé členky Sboru pro občanské záležitosti ve Vřesině. Tato tradice se dodržuje již od roku 1969.

Ing. Vladimír Bárta

Naše téma

Z Česka do Říma

V sobotu 20. října 2018 pořádala Obecní knihovna ve Vřesině besedu s Marií Bocanovou a Janem Kašem o evropských poutích. S ohledem na to, že se této zajímavé akci nemohlo z různých důvodů zúčastnit více posluchačů, redakce požádala slečnu Marii Bocanovou o příspěvek do Vřesinských novin, který nyní předkládáme našim čtenářům:

Jmenuji se Marie Bocanová a je mi 23 let. V posledních dvou letech jsem se svým přítelem Honzou Kašem šla dvě poutě do Santiaga de Compostela a do Říma, dohromady tedy přes 2400km.

Možná by Vás zajímalo, proč vlastně lidé chodí na poutě? Putování má na člověka pozitivní vliv hned v několika oblastech. Jednak je chůze skvělá, pro tělo velmi zdravá a očisťující aktivita. I mysl si cestou odpočine, když se vytrhne z každodenní honičky za termíny, povinnostmi a dostane prostor udělat jakousi údržbu. Člověk má možnost přemýšlet o svém životě a vyřešit spoustu věcí ze své minulosti, stejně jako snít o tom, co bude dál. V neposlední řadě je tu i nějaká du-

chovní rovina. Cesta vede přes nespočet kostelů, katedrál a poutních míst. Navíc člověku, který pouť absolvuje, jsou prý prominuty všechny jeho hříchy a to už za to stojí, ne?

První absolvovaná pouť byla do Santiaga de Compostela, kam jsem vyšla se svou spolužačkou Krystynou z francouzského městečka Saint Jean Pied de Port, kde jsme získaly poutnické

pasy a vydaly se do Pyrenejí. Hned nás zastihla bouřka a mlha, ve které nebylo vidět na krok. Nad námi se blýskalo a cesta byla lemována pomníčky poutníků. Naštěstí vše dopadlo dobře,

našly jsme ubytovnu a přespaly v ní. Hned třetí den jsme potkaly Honzu, kluka z Plzně, který se k nám přidal a šel s námi až do konce cesty. Tato pouť pro nás byla plná zážraků. Nejen že jsme potkávali poutníky z celého světa, ale ta chůze, příroda.. Člověk začne uvažovat úplně jinak, a vše, co mu vejde do cesty – i nepříjemnosti, přijímá a spíše hledá důvod, proč se to stalo a v čem mu to má otevřít oči. Ne nadarmo se pouť přirovnává k životu. Do Santiaga jsme šli 31 dní a poté pokračovali do Muxie (tzv. Pobřeží smrti) a Finnesty, místa, které bylo před objevením Ameriky považováno za konec světa.

Asi 65 km před Santiagem, kde ubytovny byly všude hned plné, jsme se rozhodli, že přespíme pod širákem. Koupili jsme si k večeri bagety, salám, víno a šli spát. Bohužel jsme ráno po pár metrech chůze došli k zázvěru, že jsme to s vínem přehnali a půjde se nám

špatně. Ušli jsme tedy 20km, sedli si na kafe a byli si jisti, že už jen musíme najít místo, kde budeme spát. V oné kavárně nás přišel pozdravit Holandan Richard, se kterým jsme se seznámili v polovině putování a asi dva týdny ho neviděli. Každé setkání s člověkem, kterého jsme poznali na cestě, bylo úžasné. Svítily nám oči štěstím a sdíleli jsme zážitky. Čas však plynul rychle a už byly 4 hodiny odpoledne, což opět znamenalo – plně ubytovny. Najednou se před námi objevila cedule: Santiago 45 km. Honza si s Richardem pohlédl do očí a řekl: „WE DO IT!“. Nejprve jen tak vtípkovali, ale pak jsme si všichni společně řekli, že to dáme! Šli jsme si rychle koupit nějaké jídlo. Prvních 10 km jsme běželi a pak postupně zpomalovali. Byla to neskutečná euforie, myšlenka dojít ještě ten den do Santiaga byla neuvěřitelná. Musím přiznat, že posledních 10 km už jsme se šourali želvím krokem. Když nastala ta chvíle a byli jsme téměř před katedrálou, chytli jsme se za ruce, rozběhli se, řvali radostí a doběhli k cíli. Byl to neskutečný zážitek. Protože byly asi dvě hodiny ráno, rozdělali jsme si karimatky na náměstí a usnuli. Asi za hodinu došel Richard, který ten den ušel 75 km, tedy o 10 víc než my. Celý se klepal, plakal radostí, koukal na nás a katedrálu. Byla to obrovská radost.

Další rok jsme uvažovali, co o prázdninách podnikneme a pouť se nám zdála jako řešení. Honza měl totiž 3. července státnice, a protože se na pouť člověk moc připravovat nemusí, rozhodli jsme se pro Řím. Z Honzova domova v Nezdicích u Plzně jsme vyšli 13. července a putovali 48 dní. Ve srovnání se Santiagem byla tato pouť daleko náročnější. Není značená, ani na trase

nenajdeme žádné poutnické ubytovny. Šli jsme Slovanskou trasu, která začíná ve Varšavě a Českem vede přes Velehrad. My se na ni napojili až v rakouském poutním místě Gurk. U této poutě nebyla náročná ani tak fyzická část – ujít každý den 30 km, jako spíš psychická – najít místo na přespání. Ano, měli jsme stan, ale potřebovali jsme si občas i vyprat věci a umýt se, proto jsme se často obraceli na fary. Rakouské fary nám byly hodně otevřené, avšak na severu Itálie

jste takové štěstí neměli.

Například italské město Udine mi asi navždy uvízne v paměti. Po 30 kilometrech jsme celí unavení z přímého slunce a rozhlcované silnice došli do Udine, kde by podle mapy mělo být asi 13 far a 2 katedrály. Doufali jsme, že alespoň v jedné nám otevrou dveře, opak se stal skutečností. Když jsme ušli asi dalších 7 kilometrů a nikde jsme nebyli vítáni, měli jsme poslední doporučení – běžte do církevní školy, šli jsme to tedy vyzkoušet. Ces-

tou jsme potkali starší paní v autě, která se na nás moc hezky usmála. Ač jsme dřív normálně neoslovovali lidi jen tak na ulici, měli jsme pocit, že bychom se jí měli zeptat. Přečetli jsme jí tedy náš příběh a ona zavolala svého Paula, který se na nás moc netvářil. Představte si italský temperamentní rozhovor: „Synu, ty jím musíš pomoci!“, „Mama mia, já na to nemám čas.“. Nakonec si vzal Paulo naše telefonní číslo, kdyby něco našel, zavolá. Šli jsme tedy do školy, kde měli obrovské fotbalové hřiště a zahradu. Doufali jsme, že místo na stan se tam najde. Bohužel, když jsme viděli správce, který si při telefonátu s ředitelem školy musel dát telefon kus stranou od ucha, jak na něj ředitel řval, zjistili jsme, že to není možné. Vzáli jsme si tedy krosny, zklamání z toho, že ještě budeme muset vyjít z města a hledat ještě místo na stan. Díky Bohu nám zavolal Paulo a řekl nám, že pro nás jede autem a že pro nás sehnal prázdný byt s koupelnou a kuchyní. Byli jsme jako u vytržení a nemohli jsme tomu uvěřit. Mezi řečí se nás ptal, kam chceme dojít další den. Když jsme mu to řekli, domluvil nám přespání u rodiny s dvěma malými dětmi. Mimochodem, nádherně se o nás postarali, dali nám večer, sní-

dani a vzali nás na Mezinárodní festival folklórní hudby.

Cesta byla samozřejmě plná útrap a mnohokrát jsme se ptali sami sebe, proč to vlastně jdeme. Dalo nám to ale mnoho. Člověk pozná sám sebe a své limity, zjistí, že jeho tělo je neskutečně schopné. Uvědomí si, že nemůže kastovat lidi. Mnohdy, když jsme pomoc očekávali, nepřišla a naopak. Dobří lidé existují a není jich málo.

Marie Bocanová

Myslivecké okénko

Zimní období v myslivosti

Vládu opět přebírá zima a myslivcům po podzimním období honů na drobnou zvěř začíná období přikrmování zvěře. Apeluje proto na všechny návštěvníky lesa, kteří by chtěli zvěři něčím dobrým přilepšit, aby tak činili s rozvahou. Srnčí zvěř potřebuje potravu s velkým obsahem vlákniny – seno či oves. Sušené pečivo ve větším množství je nevhodné a může spíše uškodit. V období bez mrazu je v malém množství možné při-

dat trochu dužniny – jablka, mrkve, řepu.

Bohužel naopak velice často v krmelcích nalézáme věci, které tam zcela nepatří a zvěř je, v tom lepším případě, ignoruje. Jsou to například piškoty, slané kreky, tyčinky či šišky z Jehličnatých stromů.

Také návštěvníky lesa, kteří jdou vyvenčit své čtyřnohé kamarády, bychom chtěli poprosit, aby byli ohleduplní a nepouštěli je bez vodítka.

Pokud dojde k pronásledování zvěře, ta může uhynout na celkové vyčerpání či zápal plic. Škodu, kterou tím mysliveckému sdružení nezodpovědní majitelé psů způsobí, jdou do desítek tisíc. Oficiální cena, ze které vychází ocenění zvěře Policií ČR je u srnčí zvěře 15 tis. Kč, bažant 3 tis. Kč, zajíc 4 tis. Kč. Kusů, které každoročně nacházíme uhynulých, je bohužel velké množství a nejedná se jen o následky srážky s vozidlem. Povinností uživatele honitby je nález zlikvidovat. Náhrada škody je však prakticky nemožná.

Ing. Jiří Augustin

Poděkování

Tímto vyslovujeme uznání organizátorkám nedělního obřadu, konaného dne 21. 10. 2018, při kterém byla naše dcera Natálka Bártová přijata mezi občany Vřesiny. Důstojný obřad - Vítání občánků - který zajistily členky Sboru pro občanské záležitosti ve Vřesině, byl milou společenskou událostí, za kterou všem, kteří se na ní podíleli, děkujeme.

Mgr. Zuzana a Ing. Kamil Bártovi

Sedící dívka

Sedící dívka

Tomáš Babica, Akad. sochař Miroslav Rybička a Sedící dívka

Dne 22. listopadu letošního roku byla instalována v parku "Bedřich" (naproti hasičské zbrojnici) socha s názvem "Sedící dívka". Veřejný prostor je tak obohacen o dílo, které vytvořil z hořického pískovce devadesátiletý akademický sochař Miroslav Rybička z Jistebníku podle sádrového modelu akademického sochaře Antonína Ivanského, který měl ve Vřesině na ulici Pohoří v letech 1985-2000 svůj ateliér.

Autor tohoto článku poprvé spatřil sádrový model o vánočních svátcích v roce 2013 u paní Jarmily Ivanské při návštěvě bývalého sochařského ateliéru. Model časem věnoval obci Vřesina Mgr. Tomáš Ivanský. V roce 2017 schválilo zastupitelstvo finanční prostředky na pořízení sochy ve výši 210 700,- Kč a s její realizací se obrátilo na Miroslava Rybičku, bývalého spolupracovníka a kolegu Antonína Ivanského.

Lokalizace umístění sochy - kam s ní - provázely problémy. Na původně vybraném místě u knihovny, na kterém pán M. Rybička vybíral pomocí modelu zhotoveného z papírové lepenky vhodné umístění, protože pro sochu je nejdůležitější její přirozené osvětlení, se nemohla postavit kvůli uloženým inženýrským sítím a jejím ochranným pásmům. Ani náhradní plochy, např. na volném pozemku poblíž pomníku padlým (socha by byla ve stínu) nebo u obecního úřadu (prostor není proporcionálně vhodný k velikosti sochy), nepřicházely v úvahu, až nakonec bylo vybráno místo v parku, na kterém se vybetonoval do nezamrzající hloubky základ pro sokl sochy.

Převezením hotového díla z ateliéru v Jistebníku a jeho konečné instalace v místě určení se zhostil p. Tomáš Babica za přítomnosti mistra

Rybičky a detailnějšímu usazení byli nápomocni pracovníci údržby a technického dvora obce Vřesina. Stěhování se neobešlo bez komplikací, především při nakládání sochy na nákladní automobil byla manipulace s technikou omezena a časově náročná. Také instalaci v parku nepřálo počasí.

Socha bude doplněna tabulkou s následujícím textem: **Sochu "Sedící dívka" vytvořil akademický sochař Miroslav Rybička podle sádrového modelu akademického sochaře Antonína Ivanského, který obci Vřesina daroval jeho vnuk Mgr. Tomáš Ivanský. Socha byla nainstalována na podzim roku 2018.**

Poznámka: O Antonínovi Ivanském je článek ve Vřesinských novinách červenec 2014 a Jak se seká socha Vřesinské noviny říjen 2017.

Ing. Vladimír Bárta

Skautský oddíl

Ve Vřesině se objevili tučňáci!!!

Ano, vidíte dobře a věřte tomu, že je to pravda. Ovšem nestalo se to vlivem chladného počasí, ale tím, že v září letošního roku vznikl v rámci přístavu vodních skautů VIRBUS UNITIS Ostrava **roverský kmen Pinguin**. Jedná se o skauty a skautky ve věku 15 – 26 let, tzv. rovery (kluci) a rangers (holky), pro které se základní skautské heslo „Buď připraven“ změnilo na roverské heslo „Sloužím“. Naši činnost jsme zahájili organizací dvou větších skautských ostravských akcí Dobývání rozhledny Cvilín a Vyzvědači, dále jsme se zapojili do projektu Ježíškova vnučata a do charitativního projektu Diakonie ČCE Krabice od bot, ve kterém se nám i díky dětem a rodičům z oddílu Albatros podařilo nabalit pro potřebné děti 23 dárkových krabic. Také jsme vánočně vyzdobili vřesinskou knihovnu a během adventní doby v knihovně podáváme vánoční punč. Dále hledáme možnosti pomoci a služby svému okolí, takže se neostýchejte se na nás obrátit.

**Přejeme Vám krásné Vánoce
a v roce 2019 o nás určitě uslyšíte –
José, Bubík, Víki, Srdce, Odol a Síma**

ZASe ti TUPITELÉ slavili úspěch

V pátek 23. listopadu jsme uvedli premiéru nové hry s názvem ZASe ti TUPITELÉ. Díky aktuálnímu tématu (bylo relativně brzo po komunálních volbách) a skvělému publiku jsme se skvěle bavili i my a také díky Vaším reakcím i z těch největších trémistů spadly obavy a předvedli, dovolím si říci, bezvadný výkon. Umělecky nám velmi pomohl velezkušný herec/režisér ze Štítinského divadla, pan Ondřej Benda, který hru režíroval a byly poznat letité zkušenosti na poli herectví i režie. Zkoušky dostaly zcela nový náboj, ze všech byla cítit radost a také hr-dost, že se posouváme umělecky „někam dál“. Což, i vzhledem k ohlasům po představení byla asi pravda. Na premiéru i první reprízu bylo

vyprodáno a na premiéru přišlo dokonce více lidí, než bylo připravených židlí, takže někteří museli vzít zavděk sezení na stolech. To, že bude vyprodáno na premiéru, jsme čekali, přece jen každý z herců má široký okruh rodiny a přátel a pokud by přišli všichni, nedostalo by se na žádného mimo tento okruh. Proto jsme vymezili pro občany polovinu hlediště a zájem byl opravdu velký. Bohužel jsme znovu museli konstatovat, že je škoda, že obec jako Vřesina nemá odpovídající sál pro pořádání kulturních akcí a nevhodně uzpůsobený Dům zahrádkářů (nemožnost vyvýšeného pódia, sloup uprostřed) pojme maximálně 100 návštěvníků a to ještě větší část z nich má omezený výhled. Pro

ty z vás, kteří hru ještě neviděli, případně byli v zadních řadách a chtěli by hru vidět znovu, jsme připravili nový termín představení, a to již 15.1. znovu v Domě zahrádkářů, předpokládáný začátek bude v 19 hodin.

Na příští rok plánujeme účastnit se opět Kozelku ve spolupráci s místním Sbořem dobrovolných hasičů a mimo další reprízy hry ZASe ti TUPITELÉ ve Vřesině (možná u jedné nezůstane), s novou hrou hostovat v okolních obcích. Také se s touto hrou zúčastníme Oblastní přehlídky venkovských ochotnických souborů Štívaldo 2019. Závěrem mi dovoluete popřát Vám požehnané a klidné prožití Vánoc a všem spoustu osobních i pracovních úspěchů v Novém roce.

Za DiVOch Michal Král

Historie stavby Zdravotního střediska (Krátký nástin)

V prosinci 2015 byl schválen zastupitelstvem obce Program rozvoje obce (PRO) do roku 2020 jako výraz potřeb a možností obce v horizontu 5 let.

V Programu nebylo zdravotní středisko (ZO), (ani nová hasičárna ani stěhování sběrného dvora, kde už se utratily cca 2 mil. Kč na pozemek a projekt) a do programu se ZS dostalo až Dodatkem č. 2 k PRO v roce 2017 a pak do akčního plánu na rok 2018, kde se předpokládá náklad stavby cca 8 mil. Kč. Předtím se utratilo za pozemky a nemovitost cca 2 mil. Kč (2016) a pak 0,5 mil. Kč za projekt.

Z projektu se dnes ukazuje cena stavby cca 14 mil. Kč včetně DPH, bez zpevněné plochy, plus náklady výběrového řízení, dozoru stavby, případných víceprací, mínus případné vysoutěžení ceny, takže celkové náklady se budou pohybovat kolem 17 mil. Kč. A se zpevněnou plochou blížící se 20 mil. Kč.

Tato nemovitost v majetku obce by měla být pronajímána lékařům s vidinou trvalé provozní ztráty nutné k vyvolání zájmu o pronájem tak, jak je to dneska při provozu současné hasičárny.

Kdyby tyto peníze byly směřovány k rekonstrukci, resp. nové stavbě Domu zahrádkářů podle Programu rozvoje obce, měla by obec důstojnější společenské zázemí sloužící jednoznačně všem občanům obce.

Stavba ZS byla prakticky vynucena koupí nemovitosti Prodejny Jednoty + přilehlého pozemku, pro kterou obec neměla využití a k ospra-

vednění tohoto nákupu bylo rozhodnuto mimo Program rozvoje obce o stavbě ZS.

Nová rada (ani zastupitelstvo) po zastavení stavby „komunitního centra“, nové Hasičárny a Sběrného dvora, neměla už dostatek odvahy, aby zastavila i ZS.

Určitá naděje na minimalizaci ztrát obce z této stavby při zachování komfortu občanů, spočívá v jejím dostavění a v prodeji zdravotnickým společenstvem se závazkem provozování zdravotnického zařízení.

Pokračování historie:

Historie psaná v únoru 2017 má pokračování psané v listopadu 2018.

K žádnému vysoutěžení nižší ceny stavebních prací nedošlo s ohledem na situaci na trhu stavebních zakázek.

Stavba byla zahájena, termín dokončení stanoven a po několika měsících je na stole návrh na vícepráce řádově za milion a na prodloužení termínu o skoro 4 měsíce. Co z toho bude akceptováno ví Bůh. (Podle soukromého vyjádření stavebníků bylo lépe nemovitost přejít buldozerem a postavit znova cca za stejnou cenu.)

Můj osobní názor na zřízení zdravotnického střediska ve vlastnictví obce byl od začátku negativní, neboť stačilo řešit připomínky současného praktického lékaře a zlepšit mu podmínky.

Postavit obecní zdravotnické středisko tam, odkud hodíte kamenem a rozbijete okno nemocnice nebo nějaké ambulance v Porubě, mi nepři-

padalo moudré, ale primitivně populistické.

Jedná se o rozhodnutí od počátku s nesprávným postupem bez ohledu na Program rozvoje obce, ale tento způsob se stává normou. Uvedu, proč si to myslím.

Od prosince 2015 má obec PRO do roku 2020. Je to vůle zastupitelstva schválená jeho usnesením a tato vůle by měla být radou realizována, případně změněna Dodatky.

Místo toho rady obce vydávají na začátku své činnosti nějaká programová prohlášení (jedno visí na obecním webu od roku 2015 a nová rada taky něco takového v koalici stvořila) a PRO si rady moc nevšímají. Je to umožněno tím, že ani ZO si PRO nevšímá místo toho, aby ho prosazovalo, kontrolovalo a měnilo podle nových podmínek. Kontrolní výbor za 3 roky neprovedl ani jednu kontrolu plnění tohoto platného usnesení ZO.

Strany a seskupení před volbami vesele slibují místo toho, aby daly jediný slib: „Budeme dodržovat a kontrolovat plnění platného PRO a navrhujeme jeho doplnění o“! A to místo až 50 nejrůznějších slibů bez opory v prostředcích obce. Tím by daly najevo vůli poslouchat to, co bylo demokraticky rozhodnuto, nebo vůli PRO změnit, resp. Upravit, třeba v rámci finančních prostředků obce.

A ZO by nemělo rezignovat na kontrolu plnění PRO při sestavování rozpočtu na jednotlivá léta a vyžadovat finanční zajištění schválených úkolů nebo změnu PRO.

Listopad 2018 Ing. Petr Nedělník

Reakce na článek Ing. Nedělníka - zdravotní středisko v souvislostech

Přečetl jsem si nástin článku Ing. Petra Nedělníka ke stavbě zdravotního střediska (dále jen ZS) a pokusím se to dát do souvislostí. Asi ani nejde být příliš stručný. Jak to tedy vidím já:

- Stavbou prodejny HRUŠKA ztratila veřejnost zájem o prodejnu Jednoty a byla jenom otázkou času, kdy ji majitelé (COOP Hodonín) uzavřou.
- Když ukončili provoz, nabídli objekt k prodeji. Tehdejší vedení obce (prý aby tu Vietnamci neprodávali oblečení) se rozhodlo objekt koupit. Jestli už v tomto okamžiku existoval záměr na výstavbu ZS nevím a dnes to není podstatné.
- Tehdejší vedení obce (stále se jedná o radu v čele s Ing. Roubíčkovou) začalo jednat s MUDr. Matheislovou o možnosti přestavby na ZS, proběhla nějaká studie z pera Ing. Matheisla, manžela paní doktorky. Součástí objektu – záměru – tehdy byla i rehabilitace a snad už

i zubní ordinace.

- Po výměně vedení obce v únoru 2017 se zastavily projekty, o kterých hovoří pan Nedělník, které byly mimo jakoukoliv koncepci rozvoje (sběrný dvůr, komunitní centrum z tělocvičny a zatím našťastí jenom úvaha o přestavbě hasičárny na sociální byty), přestože už byly utrácené peníze za projektovou dokumentaci. Nové vedení (s paní Jitkou Kozelkovou v čele) dospělo k závěru, že stavba ZS, i když byla také mimo plán rozvoje, by se měla dokončit. Nejen s ohledem na více než tisíc našich spoluobčanů, kteří byli pacienti MUDr. Matheislové. Hasičárna bude dříve nebo později rekonstruována a ordinace by se musela tak jako tak stěhovat. Chci zdůraznit, že je zájmem obce poskytovat zdravotnické služby na svém území. To platilo tehdy, jako to platí dnes. Myslím, že za daných okolností bych se rozhodnul stejně.

- Už zpočátku bylo zřejmé, že peníze, investované do pořízení tohoto majetku (projekty, pozemky, rekonstrukce), se nemohou vrátit. Kdybychom spočítali nájem podle návratnosti, např. na 20 let, nenašel by se nikdo, kdo by v takových podmínkách chtěl podnikat. Ale nevím, jestli takový výpočet někdo udělal předtím, než se původní rada a následně ZO rozhodlo objekt koupit.

- Předpokládám, že řada občanů bude namítat, že by obec měla trvat na tom, aby se investice „vrátila“. Taky proč sponzorovat zrovna lékaře a ne třeba autoservis. Je to námitka oprávněná... Ale já vnímám existenci ZS jako službu veřejnosti. Když opravíme most nebo cestu, postavíme chodník, také se nám peníze nevrátí. Ale zvýší se komfort bydlení, kvalita života. A to je přece hlavním úkolem vedení obce. Čistě ekonomický pohled nelze – z mého pohledu – uplatňovat.

To by naši předkové nepostavili ani „hasičárnu“, neexistoval by Dům zahrádkářů, chodníky a spousta jiných užitečných věcí. Obec není podnikatelský subjekt.

- Přesto je třeba uvést, že provoz ordinace nebude pro „nájemníky“ zadarmo. Cena by však neměla být kalkulovaná podle výše a návratnosti investice, ale podle cen obvyklých. A ty zase až tak nízké nejsou. Rovnou tady říkám, že žádné ceny nájmu ještě stanoveny nejsou a budou stanoveny tak, aby byly férové pro lékaře i obec. Provozní náklady určitě dotovat nebudeme.

- Rada (obec) musí postupovat důsledně v mezích zákona. A ten říká, že pronájem obecního majetku musí předcházet zveřejnění záměru. Záměr na pronájem **ordinace zubního lékaře** už visí na úřední desce (v době vydání už asi bude sejmuto). Ozval se nám zatím jediný zájemce – MUDr. Vladimír Pokorný a nebudu tady předstírat překvapení. S panem doktorem Pokorným se počítalo a věřím, že otevření ordinace zubního lékaře ve Vřesině bude hodnoceno kladně. Předpokládám, že významná část jeho pacientů jsou také Vřesiňáci.

- Bohužel, zcela aktuální situace v **ordinaci praktického lékaře** s celou věcí úzce souvisí, aspoň já to tak vidím. Nájem v „hasičárně“ byl opravdu symbolický a byl už před lety předmětem výtek KV a FV. Domnívám se, že jedním z důvodů odchodu MUDr. Matheislové je i očekávaná cena nájmu v novém objektu. Ale určitě nebyl důvodem jediný, o tom jsem přesvědčen. Vnímám celý její postup - utajení odchodu

do poslední chvíle - jako symbolické gesto vůči vedení obce. Proč – to ví jen ona. Že její rozhodnutí bylo staršího data, to je fakt. Kdo se trochu pohyboval kolem vedení obce, ten o jejich plánech věděl. Ale nikdo neočekával, že to provede tímto způsobem, bez jednání, bez varování. Přesto bych si dovolil jí poděkovat ne za její odchod, ale za práci, kterou tady za tu dlouhou dobu odvedla. Myslím, že mnoho pacientů ji ten „útek“ odpustí. Koneckonců každý se může svobodně rozhodnout, co a kde a s kým dělat. Aspoň touto formou jí přeji úspěch v další práci...

- Rada obce už nyní podniká kroky, aby ordinace praktického lékaře nezela prázdnotou. Celá investice by pak postrádala smysl. Myslím si, že Vřesina je pro praktického lékaře dostatečně zajímavá lokalita.

- Samostatnou kapitolou je **projekt, samotná stavba** a s tím spojené náklady. Projektová dokumentace vykazuje vady, není úplná. Samozřejmě jsou i překážky či problémy, které se objevily, až když se začalo bourat. V budově, postavené v akci „Z“, se objevila řada pastiček. Nejnověji neexistence vodorovné hydroizolace pod celou podlahou, nerovnost „roviny“ podlahy dosahuje 15 cm apod. Nicméně se snažíme průběžně tyto věci řešit ve spolupráci se stavebním dozorem, zhotovitelem i projektantem. Dnes už vím, že to bude mít dopad na termín a na únor 2019 jsme už zapomněli. Dnes se jedná o konec června, protože nová podlaha a izolace chce svůj technologický čas. Já za sebe se snažím prosazovat názor, že na prvním místě

musí být kvalita, důstojné a estetické prostředí pro lékaře i pacienty. Časový faktor by měl ustoupit.

- Myslím, že mluvím za celou radu, když prohlásím, že uděláme vše, aby se otázka praktického lékaře vyřešila co nejdříve. Byli bychom rádi, kdyby se podařilo sladit s termínem dokončení tak, aby nová ordinace nezůstala prázdná. V tom si dovolím být optimista.

Takže řetězec událostí začal otevřením prodejny HRUŠKA a skončil odchodem MUDr. Matheislové. Kdyby obec objekt Jednoty nekoupila, možná by v něm dnes Vietnamci prodávali levný textil. Mne by to nepobuřovalo. A možná bychom neřešili nového praktického lékaře. Kdo ví? Ale vše, co jsem tady uvedl, je pouze můj osobní pohled na sled událostí.

Na samotný závěr musím dodat, že v minulém volebním se moc neutratilo... moc se nestavělo... Na účtu se bude do příštího roku převádět téměř 40 mil. Kč, které se měly alespoň z větší části proinvestovat. Proto si myslím, že si obec může dovolit být velkorysejší a předat občanům důstojný objekt. Bude určitě sloužit mnoho let.

Ale abych se vrátil k nadpisu – pan Nedělník má ve svém rozboru v zásadě pravdu. A souhlasím i s jeho závěrem - vše, co se bude v obci dít, by mělo být v souladu s dlouhodobou koncepcí, a zdravotní středisko tam určitě nebylo. Ale byla to vůle zastupitelstva, a není vyššího orgánu v obci, než je zasedání zastupitelstva obce.

Ing. Jiří Kopeň, starosta obce

Z historie obce

Chlop ze syra

V mnoha rodinách se vyprávějí příběhy, které mají nějakou souvislost s Vřesinou. Vřesinské noviny rády otisknou různé ságy, které se přenášejí z generace na generaci a kterými Vřesiňáci byli jako děti svými rodiči či prarodiči obšťastňováni. Proto neváhejte a pochlubte se na stránkách Vřesinských novin se svými rodinnými "poklady". Jako upoutávku otiskujeme o čem staršíček Homola Josef z Mešnice vyprávěl svým vnoučatům po večerech.

To ještě nestal Dům zahrádkářů a cesta v těch místech byla úvozová, za mokra blátivá a za sucha prašná a byla úzká tak pro jeden selský vůz, a podél ní rostly třešně. Tomuto místu se říkalo a někteří ještě říkají Rajtšula*, protože tam byl výběh dobytka z panského dvora.

Za Dvorem ještě nestály rodinné domky jako dnes, byly tam jenom pole, které se táhly až k okraji lesa. A bylo tam osuho (divně smutno). Kdo tam šel, tak jenom za světla, protože když se začalo šerit a blížila se tma, tak se tam děly divné věci. Začal se tam objevovat chlop ze syra. Stál tam, hlavu měl z másla, oči z uvařených vajec, uši z tvarůžků, nos ze syru, tělo z tvarohu a celý byl politý smetánkou. Nic neříkal, byl potichu

a jen se díval těmi svými oloupanými vejci a jak se objevil, tak zase zmizel, jenom pocestní nevěřili vlastním očím, jestli viděli dobře nebo se jim chlop pouze zdál, protože v tom šeru byl celý bílý jak čerstvě napadaný sníh.

Jednou se našel odvážlivec, že zjistí, jestli ta hlava z másla se dá namazat na chleba. Vzal si krajíc a nůž na namazání, uvázal si to do šátku a za smrákání se vydal k Rajtšuli. Když se tam blížil tak, si řekl, že na chlopa ze syra počká na stromě. Vylezl na třešeň a čekal. Nic se nedělo, jenom vítr ševalil v listech stromů. Už bylo špatně vidět, tak se rozhod, že ze stromu sleze a půjde domů, kde sní suchý chléb a že podruhé na strom nevyleze, ale na chlopa počká na cestě. Když tak slézal z toho stromu, tak nohama šmátral pod sebou, aby dosáhl na zem, ale místo země jednou nohou šlápl na něco měkkého. Pod stromem stál chlop ze syra a na jeho máslové hlavě měl otisk boty. V odvážlivci by se krve nedořezal. Ztuhl, držel se křečovitě kmene, zadek vyšpulený a nohy skrčené kdesi až po svůj krk a čekal, co bude. Nebylo nic. On by tam na tom stromě snad byl až do dneška, ale jeden sedlák jel pozdě z pole a když jel blíž, vidí tam na kmenu stromu visí-

cího souseda. Zastavil koně a pomohl mu dostat se na pevnou zem. "Prosím tě od čeho máš boty", zeptal se zachránce. "Asi od másla, šlápl jsem chlopovi ze syra na hlavu", zněla odpověď. "Kdepak, v tom šeru je to špatně vidět, ale máslo tak nesmrdí", pokračoval sedlák, "nasedni a doma se umyješ".

Od té doby, co si jeden Vřesiňák udělal ostudu, už nikoho nenapadlo si začínat s chlopem ze syra a tomu místu se za večera každý vyhýbal.

Možná i dneska se sem tam chlop ze syra u Rajčule objeví, ale on má rád klid. Teď tam po asfaltové cestě jezdí auta jedno za druhým, v Domě zahrádkářů jsou co chvíli nějaké akce, žádný dobytek ve výběhu, kromě koní pana Barty, ani třešně už tam podél cesty nerostou. Snad o půlnoci, v létě, když z nedalekého Kačáku kvákají žáby, tak se zjeví.

Kdyby ho někdo viděl, nebojte se ho a dejte vědět.

**Rajtšula - ohrazené místo, na kterém se mohou volně pohybovat domácí zvířata die Reischule - jízdná*

Ing. Vladimír Bárta

**ČIŠTĚNÍ KANALIZACÍ
SACÍ BAGR
MONITORIG KANALIZACÍ
VÝVOZ ŽUMP
77 44 8 99 55**

Pavel Pokorný
www.laskakteravzdyvitezi.cz

DTJ Vřesina

**Vás srdečně zve na
„Štěpánské bruslení“**

v Porubě

Kdy : **26.12.2018**

V kolik: **od 11.15hod na ledě** **do 12.45hod.**

Doprava : **vlastní sraz Ostrava-Poruba městský stadion SAREZA**
hlavní ledová plocha (teplá hala)

P.S: Pojd'te s námi příjemně naladit na Štěpánský obídek!!

Vřesinské noviny, občasník.

Vydává Obecní úřad Vřesina, Hlavní 24, 742 85 Vřesina. IČO 00298581. Redakce: e-mail: asistent@vresina.cz. Ročník XXV.
Redakční rada: Vladimír Bárta, Radomír Paláček, Helena Freislerová, Jarmila Homolová. Vychází prosinec 2018. Sazba: pakoc@volny.cz.
Uzávěrka příštího čísla je 10. 2. 2019. Všechny fotografie z akcí naleznete na našich webových stánkách www.vresina.cz